

המקדנה

מגזין בשורה
על המהפכה הברוכה
בכל הנוגע לאש"ל
באומן בימי הקיבוץ הק'

טו
בראש השנה זה
נכריע זכיה לדורות

יד
מגיע לך שבוע של
התעלות באומן!

יב
זה המקום שלי
בראש השנה!

1

מה? הכריע

הרה"ח
ר' נתן ליברמנש
שליט"א
ביום הגדול
"נצח שבנצח"

ח

ביחד מגשימים את החזון //
מיזוג הכחות שתביא את ההצלחה בס"ד

טז

היסודות וההצלחה // ראיון מאלף לבהירות הדרך

מתגלית במיוחד אצל בחורי החמד, כאשר השנה זכו למעלה מ-400 בחורים להתענג ולהתעלות במשך כל החודש בתורה ועבודה, כשהם טועמים את מתיקות העבודה החל מחצות הלילה ותפילת שחרית עם אנ"ש, עבור דרך שעות של לימוד התורה הק' ותורתו של רביה"ק, משולב בקיום עצותיו הק', עצת ההתבודדות ועוד. אין מילים לתאר את ההתחדשות של מאות הבחורים ואת טל התחיה שהרווה את נשמתם, שבודאי ילווה אותם כל חייהם בעז"ה.

תבערת הלבבות בכל התכנסות וחבורה או בשיחת חברים וכדומה, כאשר בחסדי השי"ת העצומים, האש של רבינו בוערת ומתלהטת כהבטחתו הקדושה: "האש שלי תוקד עד ביאת המשיח".

"מיין כייערל..."

אם במשך כל השנה כך, האש מתעצמת שבעתיים בחודש הגורלי - חודש ניסן, כאשר השלהבת

ורשת הנחל משקיעה מזה שנים ארוכות בהשקייט צאן העדרים ממימי הנחל נובע מקור חכמה ונותנת טל תחיה לכל שכבות הגיל:

ילדים ונערים, בחורים ואברכים, לעורר את הלבבות לעבודת ה', ללבות את האהבה הקדושה לרבינו - שהיא ההתקשרות האמיתית. כפי שאכן רואים ומרגישים ב"ה את

"למה נגרע?"

פרצה זעקת הכאב מגרונם

של חברי ההנהלה. אין

מאות הבחורים והאבורכים

נמצאים במצב שאין להם

מנוחת הנפש, האם לא הגיע

הזמן להיכנס לעובי הקורה?

// הפרטים המלאים על

האסיפה המכרעת

בבית הרה"ח ר' נתן

ליברמנט שליט"א

ביום הגדול "נצח שבנצח"

אומן ר"ה

כבר אמר החכם: "ימי הקיץ חולפים ביעף: שבעה סופרים, שלשה בוכים וארבעה תוקעים", אי לכך, הלב הכוסף אל המעיין, תיכף כאשר חולף ועובר חודש ניסן מתחילים להתכונן בסילודין לקראת ימי הכסא – ימי הקיבוץ הק' בעיר עוז לנו אומן יצ"ו. לשם כך התכנסו ועלו חברי הנהלת "מורשת הנחל" בתחילת חודש אייר, ביום הגדול "נצח שבנצח", אל בית הרה"ח רבי נתן ליברמנט שליט"א,

שזה קרוב לחצי יובל שנים מלווה ומנתב את מורשת הנחל, לדון בסוגיה הבערת לקראת ימי ראש השנה הק'.

הנגו לשותף את הציבור הקדוש בפרטי אסיפה זו.

הר"ר שמעון צבי שפירא יחד עם הר"ר ראובן שיף, פתחו בסקירה על הפעילות הברוכה והטיבו להמחיש את התנופה ואת ההתעלות ב"מורשת הנחל" בחודשים האחרונים, במיוחד מה שזכינו לחטוף בחודש ניסן העעל"ט. הרה"ח ר' נתן שליט"א עצמו אף זכה להשתתף בכנס הפתיחה, בו נאם לפני מאות הבחורים, כי המה עומדים בימי חידום ופשוט אין זמן להתעסק עם הרע, חייבים לחטוף המון טוב בימים שבין פורים לפסח, חובה לעשות בכל יום התבודדות וכן הלאה. הדיבורים החודרים האלו,

נכנסו לליבות הבחורים הטהורים, ואכן ראו איך כל אחד ואחד באשר הוא שם, מכל 15 הסניפים הפזורים ברחבי ארה"ק, השתדל לנצל את ה"חודש הגורל" לתורה ותפילה, ללכת עם תורת הרבי, לחטוף עוד ועוד מהעצות הקדושות.

שנים ארוכות שאנו זוכים לחנך את הבחורים ולנתב את האברכים בנתיב הסלול לנו מרביה"ק ותלמידיו הק', והנה דווקא בימי ר"ה הק' הימים הכי מקודשים לכלל ישראל ולברסלב'ר חסידים בפרט, שם עיינו ראות וכלות איך מאות הבחורים והאברכים נמצאים במצב שאין להם מנוחת הנפש, אין להם מקום לשהות בצוותא להמשיך בהתעלות ובחיות שזוכים לאורך כל השנה, דווקא באומן, שהסכנות ברוחנית וגם בגשמיות אורבים לכל אחד ואחד – בחור כאברך, שאין כאן המקום להאריך בהן, לא זכינו

עד היום לפעול כרצונינו. ומי מדבר על השנים האחרונות כשהנסיעות ארוכות ומתישות, ויש שנים שהנסיבות חייבו שהייה ארוכה יותר באומן. ברור, כי אילו היה למורשת הנחל מתחם מסודר באומן לאש"ל והתכנסות, היינו זוכים להציל בזה מאות אברכים ובחורים.

ר' שמעון צבי מזדעק: "למה נגרע?" ב"ה כמעט כל הקבוצות בברסלב כבר מסודרים באומן, ורק מורשת הנחל אין להם מקום, האם לא הגיע הזמן להיכנס לעובי הקורה? געוואלד, למה נגרע?!

התוכנית המהפכנית

נוכח זעקת הכאב התעניין הרה"ח ר' נתן שליט"א מה אכן אפשר לעשות ואלו תוכניות מוצעות.

מגשימים את החזון מובילים את המהפכה

השלם זה הבנין...

ר' ראובן שיף, פורס את התוכנית העומדת על הפרק: הנה, ר' אליעזר קירשבוים שעמל בכל השנה כולה במסירות נפש עבור מורשת הנחל, זוכה גם לעשות גדולות ונצורות ביחד עם ידידו ר' אברהם אלחנן יגלינק הי"ו, עבור אנ"ש העולים ציונה הק' אומנה בימי ר"ה, כאשר מזה שני עשורים, הקימו את 'קרית הלינה אומן' בסיועו של בעל הצדקה הבלתי נשכח רבי ישראל זינגר שליט"א, ובמשך השנים המקום התרחב וגדל בצורה משמעותית, תוך השקעה אדירה וממון רב, בקריה זו זוכים ללון במחיר מוזל בקדושה וטהרה אלפי אנ"ש הע"י.

בתוך הקריה, בשטח שהכניסה אליו נפרדת, נבנה בשנים האחרונות בנין שיועד עבור ציבור היראים, וכעת, ר' לייזער ושותפו ר' אברהם אלחנן מוכנים בחפץ לב להעמיד לרשות מורשת הנחל את הבנין ואת כל מה שצריך מסביב.

הבנין עצמו יכול לפתור את בעיית הלינה, אולם עדיין צריך סכומים אדירים להשקיע בבניית חדר אוכל ומטבח, כמו כן ציוד לבית מדרש שיהא ראוי לקיים בו סדרי לימוד ותפילות בשב"ק ובימים שלפני ראש השנה, כך שהמקום יהא מוכן וראוי לשרת את מורשת הנחל ולהיות עבורה פינת יקרה.

והאמת, כי ר' אליעזר ושותפו היקר, היו שמחים להשקיע את כל הדרוש עבור מורשת הנחל, ולרכוש את כל הציוד על חשבונם, אך בהיותם מנועים מלהיכנס לעול חובות נוספים, הם הציעו לנו – חברי הנהלת מורשת הנחל, שאנו גירתם לגייס את הכספים עבור הוצאות אלו.

וכאן פנה הר"ר אליעזר בורשטיין שליט"א: כמו שהזכיר ר' שמעון צבי, זה שנים רבות שאנו מבינים את חשיבות הענין ואנו כוספים מתי נזכה לראות בייעודו, וכעת יש לנו הזדמנות אמיתית, אך השאלה

ההכרעה

ר' נתן בירר מה העלויות וכיצד ניתן להתמודד עמם, כמו כן התעניין כיצד עבר ימי בין הזמנים ניסן "החודש הגורלי" שמדובר על סכום של קרוב לחצי מליון ש"ח, האם הצליחו בזה.

היא, האם להיכנס לעובי הקורה, להשקיע כספים בכדי שהמקום הזה יוכל לשרת את מורשת הנחל, גם כאשר מדובר בהשקעה והתחייבות גדולה? עד כמה צריך לעשות מסירות נפש ולקפוץ למים?

ר' אליעזר קירשבוים: ב"ה ר' נתן יוסף נכנס לעובי הקורה, ונטל את העול של בין הזמנים על כתפיו ובחסדי שמים הצליח לגייס כמעט את כל הסכום ואף החובות שנשארו יש תוכנית בעז"ה כיצד לגמור את התשלומים.

לשמע זאת נענה הרה"ח ר' נתן שליט"א ואמר:

בודאי שיש להקפיד שכל משך הנסיעה, מבואו ועד צאתו, תהיה כמה שיותר בקדושה וטהרה, הן הנסיעות, הן השהיה באומן עצמה. ברור ופשוט שצריכים לעשות כל מה שאפשר כדי שהמתחם הזה יוקם ויהיה 'תיבת נח' לאברכים ובחורים שיישארו בקדושה כראוי.

תוך כדי שהוא מרחיב בענין האזהרה שיש לנו מרביה"ק שלא להיכנס לחובות, שבודאי חובה גדולה להיזהר מלהיכנס לחובות אפילו לדברים שבקדושה, רבינו לא רוצה ח"ו שיעשו עבדו חובות, זה מפיל את האדם לעבדות ברוחניות ובגשמיות, אלא א"כ יש תוכנית ברורה כיצד להחזיר את ההלוואות. כנראה ממוהרנ"ת במכתביו.

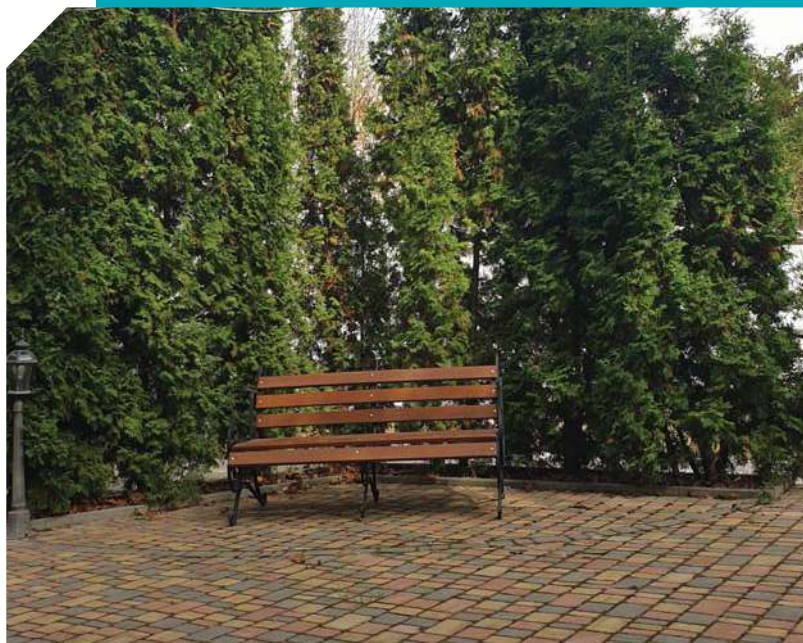
וגם כאן, בסייעתא דשמיא במאמץ ובתבונה, אפשר להקים את המפעל החיוני והנצרך הזה כאשר הענין הכספי מסודר, בודאי יש לקדם את הענין ככל האפשר.

כבר אמרתי, ברסלב שאחרי מורשת הנחל, שונה לגמרי מברסלב שלפני מורשת הנחל. מורשת הנחל הצילה את דור העתיד של חסידות ברסלב. כעת הגיע הזמן, לטפל ולהציל את העניין של אומן ר"ה, חייבים לעשות הכל, שיהיה מקום מיוחד למורשת הנחל, ואז הכל ייראה אחרת.

ובהתלהבות עצומה אמר:

היום ספירת "נצח שבנצח" קבענו לנטוע יתד נאמן!

עושים מסירות אמיתית, ומצילים את הקדושה באומן, דואגים לכל

אלו שרוצים לזכות לר"ה עם ישוב הדעת מתוך דיבוק ואהבת חברים.

כשהוא מסיים בדברי הזוה"ק כי כשהגיעו החבריא של רשב"י זיע"א לפרשת קדושים היו שמחים, האח! 'קדושה'! עכשיו הרי אנחנו נמצאים בפרשת קדושים, ואנו זוכים להתעסק בשורש הקדושה, במקום הקדוש והנורא של רביה"ק זיע"א, אשרינו!

קופצים למים

האסיפה באה אל סיומה כשחברי ההנהלה יוצאים בהחלטה אמיצה: קופצים למים!

בסייעתא דשמיא, בימים אלו, נחתם חוזה בין הנהלת מורשת הנחל לבין קרית הלינה אומן, להקים את 'מורשת הנחל-אומן' שינוהל ע"י הר"ר אברהם אלחנן יגליק והר"ר אליעזר קירשבוים הי"ו, במטרה

אחת, לעשות את הכל על צד היותר טוב, לרווחת מאות בחורי ואברכי מורשת הנחל.

ובעז"ה וברחמי המרובים, עוד השנה, יזכו כלל האברכים והבחורים המשתוקקים וחפצים להיות בצוותא חדא בדיבוק ובאהבת חברים, למתחם מיוחד שיכלול את כל הצרכים הנלווים: סעודות החג בצוותא בשמחה ובחיות, סעודות שב"ק וארוחות בימים שלפניה, בית המדרש ללימוד ושיעורי תורה, פינות לשוב הדעת.

כאש בשדה קוצים פושטת הבשורה המרגינה, המתקבלת באהדה ובשמחה רבה אצל כלל הציבור הקדוש כי הגה סוף כל סוף נוכל לשהות בצוותא גם באומן, ולעבוד את ה' במנוחה ובשמחה ובאהבת חברים. עוד יזכור לנו הטעם המתוק הבלתי ניתן לתיאור, של שבתות התאחדות במידון, או ימי התעלות

בטלז-סטון. בלב כולם מקננים הכיסופים, לזכות גם בימי הקיבוץ באומן לימי התרוממות והתעלות מעין אלו ויותר מכך, ולעשות ככל יכולתנו שתהיה צאתנו כבואינו.

יחד עם פתיחת ההרשמה למתחם המיוחד, כשאנ"ש היקרים מזדרזים להבטיח את מקומם, כבר שוקדים בימים אלו על ההכנות המרובות לקראת ר"ה הכוללים בין היתר, הקמת חדר אוכל ומטבח ענק עבור כאלף איש חברי מורשת הנחל, בית מדרש וכל הנדרש לציבור הקדוש.

ויהי נועם ה' עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, וחפץ ה' בידנו יצליח להרבות קדושה וטהרה בימים קדושים אלו, במקום גניזתו הק' ונוזכה להיות נמנים על הקיבוץ הקדוש ולהיכלל בכלל תיקוניו הקדושים בשמחה ובהכנה דרבה מתוך התעלות והתחזקות בו ובדרכיו ובעצותיו למען ייטב לנו כל הימים.

כך יראה הבנין כלול בהדרו בעז"ה

בירה

פינה של יישוב הדעת במחמד

מגשימים את החלום

ח | ביחד מגשימים את החזון // גליון מיוחד לקראת ימי הקיבוץ ר"ה תשפ"ו

עשרים שנות חסד של הכנסת אורחים לאלפים

עשרים שנה חלפו מאז הוקמה 'קרית הלינה אומן' בעזרתו הנדיבה של הגניד רבי ישראל זינגר שליט"א. עשרים שנה של עבודה מאומצת בשירות הקהל הקדוש העולה אומנה לקול הציווי של רביה"ק איש בל יעדר. ציבור גדול שנהנה מלינה קדושה ומוזלת, שני עשורים בהם הושקעו בקריה מסי"נ עצומה והון רב, לבסס, לשכלל ולהכניס אורחים במידה שאין לה אח ורע בהיקפה.

פתרון לציבור היראים

לאורך כל השנים שאפו בקרית הלינה להקים בית ומקום מיוחד עבור ציבור היראים, החפץ לשהות יחדיו וליהנות מלינה מוזלת באווירה קדושה וטהורה כראוי וכיאות, מקום שיתן פתרון לבני החבורות ולאברכים, שמקום כזה נצרך להם כאויר לנשימה. ואכן, בשנת תשע"ח קפצו מנהלי הקריה לפרוייקט הזה והחלו בבניית בניין גדול עבור הציבור הקדוש והיקר. הקורונה, ואחריה המלחמה עם תלאותיה, עיכבו את התקדמות הבנייה למשך כמה שנים, עד שבחשדי ה' אשתקד הוכשר הבניין לאכלוס. היה

זה אמנם ניסוי ראשוני ללא אש"ל מלא במקום, אולם היה זה אות לבאות.

קרית מורשת אומן - מיזוג של תורה וירא"ש עם אהבת חסד

השנה נפל דבר: הירתמות ארגון 'מורשת הנחל' לענין, בעקבות אסיפת חירום שהתכנסה בביתו של הרה"ח רבי נתן ליברמנט שליט"א (ראה כתבה נרחבת), בו הובע הצורך הקריטי והמיידי לדאוג לכלל הבחורים והאברכים באומן ולחפש פתרון רחב ואמיתי.

לאחר שבאו בדברים עם עסקני 'קרית הלינה אומן' שהביעו נכונות לעשות הכל בכדי להוציא מהכח אל הפועל את היוזמה המבורכת יחד עם עסקני מורשת הנחל, הוחלט על הקמת "קרית מורשת אומן" המשלב בין 'קרית הלינה אומן' האמונה על פתרונות לינה מוזלים, לבין ארגון מורשת הנחל שבצילו חוסים אלפים מאנ"ש המזוהים עם ההליכה במסורת הדורות מבלי לסטות ולנטות זיז כלשהו מהמסורה לנו מדור דור, בהנהגת גדולי וזקני אנ"ש שליט"א.

חיבור זה בין "קרית הלינה אומן" בהנהלת ר' אברהם אלחנן יגלניק הי"ו

ור' לייזער קירשבוים הי"ו לבין ארגון "מורשת הנחל" ישא פירות נאים ובעז"ה יביא בכנפיו תועלת מרובה ונצרכת בכל הקשור להתעלות והשהיה בצוותא חדא של כלל אנ"ש ידידי וחברי מורשת הנחל, בימי ר"ה הקדושים באומן.

הנאה להם והנאה לעולם

'כינוס לצדיקים הנאה להם והנאה לעולם'. מה יותר יפה ונחמד משני ארגונים שכל כולם מסירות נפש, שחברו יחדיו כאיש אחד בלב אחד לתת ולהעניק את כל מה שאפשר בכדי שלציבור הגדול הזה בליע"ה יהיה את כל הנצרך והנדרש: אכילה ושתייה, לינה, לימוד והתעלות במקום אחד.

ואכן כבר בימים אלו עמלים מנהלי 'קרית מורשת אומן' עם כלל העסקנים, ללא לאות ובמרץ להקים ולהכין את המתחם הגדול שישרת בעז"ה את המאות הרבות של חברי 'מורשת הנחל'.

כולנו תקווה ותפילה שחפץ ה' בידם יצליח להרבות כבוד שמים ולעמוד לימין הציבור כפעלם מימים ימימה וביתר שאת ועזו לכבוד הקב"ה ולכבוד הצדיק ואנשיו.

קונוס הנעדרים

עבוד בחור
החברות

להתעלות
בצורתא
חדא
בימי רה
הקדושים

בהשתתפות
ראשי החברות

ההרשמה לקונוס זו בליל שישי אצל נציגי החברות המקומות מוצגים

החלה ההרשמה לאש"ל מלא
בסבסוד לבני החברות

אברך

\$ **420**

בחור/ילד

\$ **370**

תוספת למיטה תחתונה: \$ 10

המחיר המלא הינו \$ 540
לאור ההשקעה השנה בהקמת מטבח

דמי הרשמה \$ 50

- בא' תמוז המחירים יעלו -

הסבסוד הוא למסיימים לשלם עד א' אב

חדרים משודרגים

בתוספת \$ 30 למיטה

זכות קדימה לאלו שסוגרים חדר שלם

ההרשמה לקונוס זו בליל שישי אצל נציגי החברות המקומות מוצגים

מחצית הק' 5 דק' ליונה במבנה בנאי מחלק לחדרים עם חזק ויילון ושקעים מרחב ופינוט ישיבה מרגור ומאובסח ניקיון מתקן שמירת חפצים קאנוע שטיבל כיבוד קל ועוגות אכל בעם ביתי העדה החרדית סעודות שבת וחג בצוותא חדא ארוחות בימות החול בית המדרש תפילות בימות החול ועשרין שבת התאחדות שיחות ומשפיעים פעילות לבני הנעורים

הדמיה - בעתיד בע"ה

מזין
הדשקה
מופץ
בביהמ"ד

בסייעתא דשמיא מרובה "מורשת הנחל" אברכים
ובחורים, הורים וילדים, מתלכדים יחדיו,
להתקבץ בימי ר"ה הקדושים באומן

במתחם מיוחד "קדיית מורשת אומן"

ללון ולאכול באהבת חברים נאמנה, להתכוון
לר"ה ביישוב הדעת בקדושה וטהרה, מתוך תורה
ותפילה, ומקבלין דין מן דין

בשורה משמחת: לאחר צפייה
ארוכת שנים השנה זה קורה...

שנוע של התעלות והתרומוות

בצילא דמהימנותא דרביה"ק זיע"א
לקראת ראש השנה תשפ"ו

הרשמה אצל הנציגים:

ירושלים	
הר"ר אברהם יצחק בלום הי"ו - 0548561903	ביהמ"ד מא"ש
הר"ר נחמן ליכטנשטיין הי"ו - 0527126450	אור אברהם
הר"ר מרדכי דוד הורביץ הי"ו - 0527699854	אנשי מוהר"ן

בית שמש	
הר"ר חיים צ'צ'יק הי"ו - 0548485412	תמימי דרך
הר"ר שמעון פישר הי"ו - 0548437785	אנשי הצדיק
הר"ר יצחק קעניג הי"ו - 0556725068	קריה
הר"ר נחמן שיף הי"ו - 0534159187	אור הנחל
הר"ר אלעזר מרדכי דרדיק הי"ו - 0556772983	נחלת חן
הר"ר מאיר פוקס הי"ו - 0548488946	רמה ג'
הר"ר נחמן חשין הי"ו - 0527641442	ד' 1
הר"ר שלום פראנק הי"ו - 0556753338	ד' 2
הר"ר שמעון קלפהולץ הי"ו - 0583294243	ד' 3

בני ברק	
הר"ר נחמן צוקר הי"ו - 0534129155	

אלעד	
הר"ר שמעון קרמר הי"ו - 0527141232	

ביתר עילית	
הר"ר יצחק גולדשטיין הי"ו - 0527692687	

ברכפלד	
הר"ר נחמן שיף הי"ו - 0583225400	קלויז
הר"ר ברוך טנצמן הי"ו - 0527158185	אור צדיקים

צפת	
הר"ר שמחה בורשטיין הי"ו - 0583217954	

הר יונה	
הר"ר אביש הרשקוביץ הי"ו - 0534143105	

קומת בני הנעורים - חבורות הבחורים ירושלים	
הר"ר נחמן ליברמנט הי"ו - 0583266831	ישי"ק
הר"ר אפרים בידרמן הי"ו - 0533120546	ישי"ג

קומת בני הנעורים - חבורות הבחורים בית שמש	
הר"ר אלימלך חשין הי"ו - 0527178099	ישי"ק
הר"ר אלעזר קעניג הי"ו - 0504125350	ישי"ג

רכז רשמים וקבוצות:	
הר"ר שמעון צבי שיינברגר הי"ו - 053-4131767	

הודעות ועדכונים:

02.580.1704

הרה"ח ר' נתן ליברמנש שליט"א להחליט בנחישות: המתחם הזה זה המקום שלי בראש השנה!

ר"ה זה יום תפילה, ר"ה זה יום שצריך להתבטל להקב"ה לגמרי, ובשביל זה באים לאומן, ובודאי צריך להכין כלים לזה שכולם יוכלו להיות במקום רגוע עם כל הגדרש, לינה, אוכל, בית המדרש, מקוה. זה דחוף וחשוב, ושמחתי שכולים לעשות כזה דבר.

האמת שפחדתי שלא יכנסו לחובות. חובות זה דבר הכי גרוע. אסור לקחת חובות אפילו לדברים הכי חשובים. יש לך כסף תעשה, ואם לא אז לא. אבל שכנעו אותי שאם הציבור יטה כתף, – ואין כוונתי בתרומה כספית, אלא לקפוץ ולקחת מקום שם בר"ה אזי אפשר להסתדר, שכן לפעמים אדם חושב: 'זה דבר חדש אחכה לשנה הבאה, לראות איך יתפתח המתחם' – זה ממש סכנה. אבל אם כולנו כאחד בלב אחד, נטה כתף שיהיה כזה מתחם שכולו קודש, וכל אחד יאמר: 'ברור שלשם אני הולך', אמרתי שבכך אין חשש של חובות. ההיתממות של כולם תעמיד את המקום על רגליו עם כל מה שצריך.

והאמת היא שבשביל זה התכנסו עכשיו. לזכור ולדאוג שהמקום שלי בר"ה זה במתחם הזה, וזה ישפיע על כל קדושת הקיבוץ. להיות שם עם כל החברים כולם ביחד: ילדים, בחורים, אברכים ומבוגרים, זה יוסיף קדושה לכל הקיבוץ. ועלינו להיות חזקים בעניין לכבוד רבינו הק', עם החלטה ברורה, שבר"ה אני לא הולך

רבותי, קראו לי לקרא לדבר ואיני יודע למה.

להשתתף בכסף אין לי אפשרות. אולי אני אוכל קצת לעזור, אבל לא בסכום רציני.

לדאבוני זה כמה שנים שאני לא טס לאומן. אני אנסה להסביר במה מדובר, אפילו שאני לא נוסע כיום, הרי שבכל זאת משנת תשנ"א זכיתי להגיע לאומן במשך רוב השנים, כך שאני יודע מה קורה באומן.

כשיפרו לי שעומדים לעשות כזה דבר, ממש שמחתי. אין דבר חשוב כמו העניין שעומדים לעשות, לבנות מקום שמור לימי החג, לסעודות החג, מקום ללמוד ולהתפלל ולכל שאר העניינים.

כל הציבור מבין את נחיצות הדבר. יש כבר כמה מתחמים כאלו, בקהילת "קרן אור ונחלי דעת" ועוד, שנמצאים שם כל הזמן מלבד כאשר יוצאים להשתטח על הציון. בודאי שנדרש לעשות כזה דבר לכל הציבור (דער ערנסטער עולם), שלא רוצה לבזוז את זמנו בשטויות, אז בודאי ובודאי שצריך להקים מתחם שיוכלו לנצל את הזמן לפני ר"ה כראוי. לא מדבר על התפילות של ר"ה, זה דורש דיון נפרד, אבל מסביב לר"ה בודאי שזה נחוץ ביותר.

בינוס לצדיקים

ביום רביעי, ספירת נצח שביסוד, התקיימה אסיפת פעילים ואנשי מעשה, להשיק ולבשר בתוך קהל רב, הבשורה המרגינה על הקמת המתחם החדש "קרית מורשת אומן".

כיבד בהשתתפותו הרה"ח ר' נתן ליברמנש שליט"א, שאף נאם דיבורים בהירים על החובה המוטלת על כל אחד לעת כזאת.

לאחר מכן השמיע מדברותם הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא והר"ר נתן יוסף בורשטיין. להלן תוכן דבריהם הנפלאים. ניתן לשמוע את כל האסיפה בקו "קרית מורשת אומן" 02.580.17.04

אסיפה מקדימה לפעילים

ששם מקומי, שלי ושל משפחתי ושל שאר החברים. המקום שלנו שם!

וגם לא לחשוב אולי יש מקומות יותר קרובים, או כל מיני חשבונות אחרים. תעזוב הכל ותחליטי: **מקומי שם**. ברסלב'ער חסיד שווה במתחם של ברסלב, ללכת למקום אחר רק מחליש את כולם.

לכבוד רבינו התאמצתי לדבר כמה מילים, ואני מקווה שזה יהיה מועט מחזיק את המדובה, ולהכניס את זה עמוק בלב, שיהיה 'נעשה ונשמע' גם בעניין זה. ושיהיה בהצלחה.

לשום מקום אחר, בע"ה שנוכל להגיע לשם, כך שבזכות אסיפה זו יהיה המקום מסודר.

לא צריך להתפעל ולפחד מכך שזה שנה ראשונה. אולי זה לא יהיה מושלם, כל דבר בהתחלה יכול להיות לא מושלם, (לא שזה חייב להיות כך או שבהכרח יהיה כך, אלא שאפילו אם חלילה זה לא יהיה מושלם בשנה הראשונה) לא להתפעל מכך, אדרבא להיפך: לפעול בעצמו כוח, שיהיה מה שיהיה המקום שלי זה במתחם. לנקות את הקיבוץ מכל מעשה שטן. לא מסתובבים ברחוב, אין לי עסק עם הרחוב, כל העסק שלי זה כאן - חוץ מהציון הקדוש, אז מובטח שזה יצליח. אבל אם ניכנס לספקות, וכל אחד ימתין לראות איך זה יתפתח, ואז יחליט אם להגיע, זה מחליש את כל העניין.

בלי שום ספיקות, כולנו כאחד עם העסקנים שעוסקים בזה, מחזקים אותם עם הגישה שזה המקום שלי. העסקנים צריכים להרגיש שכולם החליטו ששם מקומם. אני לא רוצה לעלות על דל שפתי מה יקרה אם ח"ו להיפך, אם הציבור לא יבוא ויישארו מקומות פנויים, זה יביא אכזבה, וגם הפסד כספי. מחכים לציבור וכל אחד ישלם כפי מה שיקבעו ובכך זה יחזיק את עצמו, שלא יהיה ח"ו חילול ה', לא צריך לדבר מזה, כי כולם בוודאי מגיעים. פשוט להכניס טוב בדעת,

הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א ראש השנה זה - הוא המבריע!

האמת

שר' נתן כבר אמר הכל ואין מה להוסיף על דבריו, אבל בכל אופן אולי יהיה איזה חידוש איך להביע את הדבר.

האסיפה בביתו של ר' נתן היתה ביום ספירת נצח שבנצח ור' נתן התבטא בפנינו: תזכרו שהיום החלטנו לקפוץ לעניין נשגב זה - ביום נצח שבנצח.

כעת אנו עומדים בספירת נצח שביסוד. מקודם הראה לי הרה"ר ישראל יצחק ברוין בחי מוהר"ן שביום זה, כ"ד אייר, רבינו מאריך בשגב גדולת העיר אומן, שאינו יכול ללכת כיון שהוא מחכה לראש השנה, דברים עליונים וסתומים, אך סימנא מילתא ליום הזה שאנו עומדים בו כעת.

ב"ה שאנו זוכים לנסוע לאומן זה שנים רבות, ואין זה סוד כי אומן הוא קצה גבול הקדושה, כמו שגילה רביה"ק, וגם מסביב לציון עצמו יש נסיונות עצומים, כלשון רבינו בתורה ז': "דהדרן לה עקרבי וקיימין כי חמרי חורטא" שיש נחשים ועקרבים המסתובבים סביב הציון. אבי הרה"ח ר' נתן דוד ע"ה, היה אומר, כי מה שהתבטא אביו הרה"ח ר' שמואל זצ"ל בפורים, שאלו ד' האמות של ציון רביה"ק, היא הקדושה הכי גדולה בעולם, אבל יש לדעת כי מסביב לד' אמות אלו, אם רק מוציאים את האף - הסכנה גדולה מאד ה"י.

לא צריך להרחיב בענין, מדברים פה לאברכים שעוסקים עם אברכים ובחורים, ומי כמוהם יודע על הנסיונות הגדולים בכל הדרכים לציון רביה"ק, החל משדה התעופה ועד העיר אומן עצמה

ה"י, עד שכל הנסיעה היא בבחינת מסירות נפש. שאלתי את הרה"ר ראובן שיף, מה רבינו רוצה מאתנו בנסיונות הללו? אך כנראה שזה חלק מהתיקון... אולם הדבר פשוט, כי מחובתנו להמעיט את הנסיונות ככל האפשר, וידוע איך הגמרא קוראת למי שהולך בדרך שיש שם נסיונות כאשר איכא דרכא אחרינא. בשנים האחרונות שמעתי עדויות מאברכים ובחורים שהייתה להם ידידה באומן, בגלל כל הנסיונות וחוסר ישוב הדעת. עצם הדבר ששוהים עם חברים טובים והערליכע אידן, זה מוסיף הרבה לטובה ובכל העניינים.

כעת שיש לנו הזדמנות פז, כי הנה הזמין לנו הבורא יתברך שמו, את ידידנו היקרים מוסי הנפש הרה"ר אליעזר קירשבוים ואיתו עמו הרה"ר אברהם אלחנן יגלניק, שהם קפצו לפני כמה שנים עבור כלליות אנ"ש לבנות מקום קדוש במחירים זולים, וב"ה גם הקימו מתחם מיוחד עבור ציבור הידאים. עוד בראשית שנה זו, בעשרת ימי תשובה, הלכתי לראות את המתחם וראיתי שזה מקום מיוחד מנותק מכל ההמולה, ויש שם אפילו פינות להתבודדות ועוד הרבה דברים טובים.

הרי ברור כי כאשר יש מקום שהוא ממש מחנה ישראל, שבחורים ואברכים יכולים להימצא שם עם החברים הרי זה שמירה מיוחדת, מעצם הטומאה של חר"ל ובמיוחד מה שגילה רביה"ק על העיר אומן כידוע. רבינו מביא את הגמרא של סבי דבי אתונא, ששפך עליהם מעפר ארצם זה נתן להם את הכות, מידה טובה מרובה, שיש את מחנה הקדושה ושם מרגישים כמו בא"י עם החברים והחבורות הרי זה מוסיף שמירה יתירה.

כאן המקום להעלות על נס את הרב יהודה לייב פראנק שעשה מסירות נפש כמה שנים להציל את מה שיכולים, בזמן שלא היה כלום לבחורים, ובאמת זה היה הצלה נפלאה לכל מי שרצה אכסניה של עבודת ה'. אבל כשיש הזדמנות לקבל מקום שאפשר להיות פינת יקרת לכל הנצרך, מקום שמור קרוב לציון, ששם אפשר לבלות את כל היום בעבודת ה' עם ישוב הדעת, הרי זה דבר גדול ועצום מאד.

זאת ועוד, במתחם שאנו מדברים עליו, יש המון ישוב הדעת, כפי מה שראיתי. וצריך לדעת שזה נחוץ מאד להציל מפיוזור הנפש. כשבחור או אברך לא יודע היכן מקומו, זה מסוכן מאד. מדובר על בעלי המקום שיש להם מטרה שהכל

המשך בעמ' ט"ז <<<

הר"ר נתן יוסף בורשטיין שליט"א מגיע לך שבוע של התעלות באומן!

מי שזכה להשתתף, מרגיש שהתמלא עם מטענים של חיות והתחדשות.

שכן, כל אחד מסובב בטרדות שלו, אם זה מהבית, אם זה מהפרנסה, אם זה מהעובר עליו ברוחניות. אבל בשבת מירון של "מורשת הנחל" הכל נשאר בצד... והפלא הוא, שכל אחד מתחדש במקום אחר, אחד מהזמירות, אחד מהקימת חצות, אחד מהתפילות ואחד מהסעודות... כל אחד והגוון שלו.

יש עוד הרבה להאריך, אבל נעבור לעיקר:

בעז"ה השנה, נקיים "שבת התאחדות רבתי" בעיר אומן, סמוך ונראה לציון רביה"ק. מי לא רוצה להשתתף?!

השנה, מטבע הדברים, רבים יבואו כבר לשבת שלפני ר"ה באומן. ובעז"ה השבת הזו, והימים שלפניה, בכחם ליתן ההרגשה ולהחזיר את ההבנה, כי כל יום מימי הסליחות הוא יום גדול, לא פחות מסליחות "זכור ברית"... שתפילת שחרית – גם באומן – ניתן להתפלל בחיות והתלהבות כראוי.

בתוך עמי אנכי יושבת. כולנו כאן בעלי משפחות ב"ה, ואין מן הצורך לתאר כיצד צריך לעמול קשה ליישב את המח כאשר זוכים כבר להימצא באומן, המח טרוד בנעשה עם בני הבית והילדים היקרים שנשארו בארץ הקודש, או איך מסתדרים עם הוצאות החג והנסיעה המרובות... לא כולם רצים מיד לציון לפרוק את המעיק על הלב, וגם לא תמיד זה אפשרי, רבים מנסים להשתחרר מהמחשבות המעיקות הללו ע"י עניינים טפלים, ושוכחים את עיקר העיקרים...

המשך בעמ' הבא <<<

לאחר

דיבורים חמים כאלו, של הרה"ח ר' נתן ליברמנט, אין מה להוסיף, אך בכל זאת, ברצוני להתמקד בנקודה אחרת לגמרי.

אני עומד עדיין תחת הרושם הכביר של שבת טלז-סטון, שזכינו לה בסוף חודש ניסן, בהשתתפות של למעלה מ-400 בחורים בליעה"ר. לא להאמין כמה פועלת שבת כזו בנפש הבחור. כמה שיודעים על ההתחדשות ששבתות כאלה פועלים בלבבות הבחורים, כמה שחושבים שיודעים שבחור מקבל התחדשות, שהוא מקבל חיות חדשה בתפילה, אולם כאשר שומעים זאת מהבחורים עצמם, ממה שהעלו על גבי הכתב, עוד התבטאות ועוד נקודה, רואים בעליל כמה השבתות האלו מחדשות את האדם כפשוטו, כתינוק שגולד.

בחור יוצא משבת כזו בהרגשה שהנה אפשר להיות "ערלאכער איד", אפשר להיות ברסלב'ר חסיד. יש לנו רבי! אפשר להתפלל בחיות, או במילה אחת: אפשר גם אפשר ליהנות גם מעבודת ה' ומדברים רוחניים.

והחיידוש הוא שאצל כל אחד ההתעוררות מגיע ממקום אחר, האחד מהנסיעה, האחד מהדיבורים בסעודות, האחר מהשיחה של ראש החבורות וכן הלאה.

בחור מספר, שהמלווה מלכה עשה לו את כל השבת. השירה והזעקה במילים "אשווע תנה פדיון" זה מה שתפס אותו. אחר כותב כי הדיבורים של ראש החבורה בנסיעה, שינו לו את כל ההסתכלות על החיים.

אני נזכר במה שסיפר פעם ר' ראובן שיף, כי בחור נסע באוטובוס והיה לו נסיון ה"י, לפתע נזכר אותו בחור בניגון "העבר עיני מראות שווא" ששרים בחבורות בליל שישי, ובזכות זה ניצל. הרי לנו כמה בכחו של ניגון לפעול, ועל אחת כמה וכמה בשלל הפעילויות הרוחניות המגוונות, שלכל אחד מאיר נקודה אחרת.

לאחר בין הזמנים רבים מהבחורים יש להם ירידה ח"ו. אבל הבחורים שלנו, כפי שמעידים הרמ"ם בשיבות, באים לתחילת הזמן עם עליה הרבה יותר גדולה ממה שהיו בסוף זמן החורף.

כך גם בשבת מירון לאברכים. ההתעוררות וההתחדשות שיש שם הוא לאין ערוך, אם זה מהתפילות, אם זה מהשיחות או מהסעודות, אם זה מכלל הציבור שמגיעים מכל רחבי ארה"ק, ואכן בכל פעם יש כלליות הגוויגן באופן אחר, כך שבמוצאי שבת, כאשר חוזרים הביתה, אזי כל

הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א
ראש השנה זה - הוא המבריק!

<< המשך >> יהיה בזול, להיות לעזר לציבור אנ"ש בהוצאות המרובות בלאו הכי.

יש לדעת, כי למרות שעיקר תקוותנו ושאפתנו הוא כלשונו הזהב של מוהרנ"ת: "להיות על הציון הקדוש הרבה פעמים וכו'", אולם וודאי כי יש ענין גדול להיות גם בסמיכות למקום ציונו הק', ולעסוק גם שם בתורה ועבודת ה'. וכן מצינו שהמגיד הק' אמר למרן הבית יוסף, שיאמר את ספר הזוהר הקדוש על ציון הרשב"י זע"א או בכפר הסמוך, כי זה שנמצאים בסמיכות מקום, הוא בבחינת שנמצאים אצל רבינו, ואזי השהות ליד רבינו היא בקדושה וטהרה.

גם מהפן הטכני: בראשית פתיחת שערי אומן, היה אפשר שהדירות שנרכשו אז יספיקו לבעלי המשפחות. היום ב"ה המשפחות התרחבו והציבור גדל והולך בליעה"ד, ולרבים מהבחורים והאברכים אין מקום מסודר היכן לשהות בימי ראש השנה הק'. אשר על כן, במקום לחשוב ולחפש היכן ניתן אולי לחסוך כמה גרושים, באו ונחזק ידי העסקנים – חברי הנהלת "מורשת הנחל" שקפצו למים להעמיד מקום ראוי ומוכן עבור אנ"ש, להורים עם ילדיהם ולבחורים עם מחנכיהם. יחד נחנוד מתנייים בעז"ה, לדאוג להצלחת המתחם, כי שנה זו היא מכרעת. זה יכול להיות זכיה לדורות, ולהיפך בכיה לדורות ח"ו...

בטוחני, כי בע"ה כשנצליח בשנה זו, הרי שבשנים הבאות נצטרך להכפיל ולשלוש את מקומות הלינה והסעודות, וב"ה שמעתי מר' לייזער שיש שטחים, שיכולים בע"ה להכיל כמה אלפים.

אסור להיות 'שלימזלניק' להפסיד הזדמנות זו. וכמובן העיקר להתפלל על זה, ולחת חיזוק לעסקנים.

יתן ה' שתהיה סייעתא דשמיא לכל העוסקים במלאכת הקודש, וחפץ ה' בדידנו יצליח, וכל אחד יחשוב איך הוא יכול לסייע בענין. בפרט שכל המתאספים הם בעלי השפעה אם זה אצל האברכים או אצל הבחורים, כאשר כל אחד ירגיש שהוא חלק מהענין, נצליח בעז"ה בכחו ובזכותו של רביה"ק.

נתפלל על הגאולה שלימה, שמשיח יבוא, אבל אם הוא עדיין לא יבוא, אז נבוא כולנו למחנה ישראל, כמו שאמר הרה"ק מבארדיטשוב לפני נישואי בנו: 'החתונה תהיה בירושלים, אבל אם משיח לא יגיע אז החתונה תהיה בברדיטשוב'. כמו"כ כאן, באם ח"ו משיח לא יגיע עד ר"ה, נתאסף כולנו יחד בקרית מורשת אומן, שיהיה בנין לשם ולתפארת, לעשות נחת רוח להשי"ת וכבוד לרביה"ק, שנוכח ליסוע ולחזור בקדושה.

בסיום דבריו הנרגשים התבטא שוב הרה"ח ר' נתן ליברמנש: נעשה ונשמע, המקום שלי הוא במתחם!

<< המשך >> גם אצל הבחורים: מי שנמצא במקום לא מסודר, אזי בחוסר שימת לב עלול להפסיד את הזמן רק מלחכות בתור לארוחת צהריים או לשרך את רגליו לארוחת בוקר וערב, וכבר הגיע זמן מנחה וערבית וכו'...

גם ריבוי המניינים שיש בכל מקום, עד שעה מאוחרת לדאבוננו גם הוא אינו סוד. אולם, כאשר נשהה כולנו יחד במתחם מאוחד, בודאי יתחזקו ויעוררו איש את רעהו להתפלל בזמן ובכוונה כראוי.

וכאשר ידע כי הוא בא למתחם מסודר, ארוחת בוקר מזינה, ארוחת צהריים וארוחת ערב בטעם בית, כמיטב המסורת של "מורשת הנחל" המוכרים לנו כבר מטלז-סטון וממירון... כל סדר היום והלילה במשך ימי הקיבוץ יהיו אחרת לגמרי בעז"ה.

כולנו יודעים כי בדיבור אחד מרביה"ק ניתן להפוך את האדם לאחד לגמרי. כאשר יושבים יחד בסעודות שב"ק או בסעודה שלישית, ושומעים שיחות ושיעורים ממשפיעי אנ"ש או בשיחת חברים, לא יימלט שלא נשמע איזה דיבור שבכחו לשנות לנו את כל הימים של ערב ר"ה וגם ראש השנה עצמו...

אין הכנה טובה מזו לראש השנה. ציבור כזה שיתפלל יחד בכל תפילות השבת, בתפילות שחרית ומנחה וערבית, בכוחו לעשות שינוי בכל תהלוכות החיים.

במתחם הזה, תוכל למצוא חבר טוב לקיים שיחת חברים מעוררת, שיוזכיר לך את התכלית, שיוזכיר לך את קדושת המקום שאנו נמצאים כעת, לרוץ לציון ולחטוף עוד מעט תורה ותפילה ועבודת ה'.

יתכן ויש לאחרים חשבונות רבים. אולם כל אחד יחשוב בשביל עצמו, מה הוא ובניו יקבלו במקום נעלה כזו. כל אחד שואף לקיים רצון רביה"ק: לדעת עם מה אנו נוסעים ועם מה אנו חוזרים, במתחם הזה נזכה לכך בעז"ה.

הדברים פשוטים, אך צריך להסביר גם לגוף הגשמי מה מקבלים כאן. איזו תועלת רוחנית נזכה בה.

למעשה, השנה צריכים לבנות תשתיות ולקנות ציוד, המחיר עלות לכל אחד הוא כ-540\$, כדי שנוכל להעמיד לרשות הציבור כל הצריך ליישוב הדעת שלהם. אך אנו קופצים למים ומוזילים את המחיר לאנ"ש ובמיוחד לבחורים, כמופיע במודעות, אך ורק כדי שכל אחד יזכה לקבל את מיטב ההתחדשות וההתעלות בימי הקיבוץ הקדוש הבעל"ט.

כל אחד יחזק את חבריו ובני משפחתו להזדרז להירשם ולחטוף מקום לינה וסעודות, כדי שנוכח כבר השנה לברך על המוגמר ולראות בשגשוג המתחם הזה ברוב פאר והדר לתועלת כולנו.

כל אחד יזכיר לעצמו ולסובביו:

מגיע לך שבוע של התעלות על ציון רביה"ק

- כאן המקום שתקבל את זה!

הבשר והדם העליון

הבשורה

הטובה על ייסוד "קרית מורשת אומן", המתחם החדש שיהיה בעזרה פינת יקרת ומקום של

יישוב הדעת בעיר עוז לנו אומן יצ"ו בימי הקיבוץ הק' בימי ראש השנה הבעל"ט, כבר עשתה גלים אצל אנ"ש, ואיתה עלו גם שאלות, בין אם מצד כאלה המסודרים זה מכבר בדירות שרכשו, או מסיבות אחרות, הצד השווה שבהם שרצונם חזק להיות חלק מהמהפכה הברוכה הזו, ולחוות "אומן של התעלות", אלא שרצונם לשמוע דברים ברורים.

לשם כך התיישבנו עם העסקנים החשובים העוסקים במלאכת הקודש בעשור האחרון, להעמיד "אכסניה של תורה" בעיר אומן לרווחת בחורי החמד והאברכים היקרים, ה"ה: הרה"ח ר' נחמן ברנ"ד שפירא, הרה"ח ר' יהודה לייב פראנק והרה"ח ר' ישראל יצחק שפירא שיח'י, לשמוע מכלי ראשון מהנסיון העשיר שהצטבר תחת ידם, לתת לנו בהירות בדרך אשר נלך בה, למענינו ולמען עתיד צאצאינו.

פיתחין בכבוד אכסניה

אנו מבקשים מר' יהודה לייב פראנק לספר לנו על שנות הבראשית, מתי נתייסדה פינת יקרת "אכסניה של תורה" ומדוע?

ר' יהודה לייב: בטרם נספר מתי התייסדה, נקדים לספר מהיכן עלה הרעיון הזה.

אך כהקדמה לכך, אומר מילים קצרות. בתורה נ"ב מגלה לנו רביה"ק, כי כל הבריאה היא אפשרי המציאות ורק הבורא ברוך הוא הינו מחוייב המציאות כי הוא המחיה והמהווה כל הבריאה כולה, הוא הסיבה והוא המסובב, וכל הבריאה היא אפשרי ברצונו מקיימה וברצונו יביא אל סיומה.

ועל זה הדרך ניתן לומר על "אכסניה של תורה" בעיר עוז לנו אומן יצ"ו, שהיא התנהלה כולה בלתי לה לבדו, ע"י הקב"ה בכבודו ובעצמו, ואנחנו אך בקושי היינו שליחים, כאשר נשמע בהמשך... ולכן הרי זה מחוייב המציאות.

מעתה אין זה פלא שהרה"ח ר' נתן ליברמנט שליט"א שליווה אותנו

במשך כל השנים, יאריך ה' ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים, בכל זאת הרגיש כי אי אפשר להכריח את כלליות אנ"ש והבחורים לשהות באכסניה, אולם כהיום, אחרי שבע שנות עמל ויגיעה, הוא התבטא תוך השיחים, כי צריכים לחייב את כולם לשהות כולם כאחד יחד.

ראשיתך מצער

ובכן, היה זה בשנת תשע"ה, שימשתי בישיב"ק ברסלב פניה"ק ירושלם ת"ו, ושמתי אל ליבי כי רבים המה הבחורים שאינם מסודרים עם מקום לינה וסעודות באופן הראוי. היות ועמדנו כבר סמוך לר"ה, הרי שלא אסתייעא מילתא לבוא עם כולם בדברים, אך ישיב"ק ברסלב ברכפלד קפצו על המציאה ושכרנו את הקומה התשיעית ב"קרית ברסלב" ושם התאכסנו וערכנו את סעודות החג.

מן הענין לציין, כי הנהלת ישיב"ק ברכפלד נוהגים לארגן מדי תקופה "שבת פרק", לחזור על פרק שלם שלמדו במשך השבועות שחלפו, וכך גם תכננו את השבת הזו שלפני ראש השנה (שחל אז בימים שני ושלישי), לחזור על פרק "אלו

מיטתו מוכנה ללינה, או את ארוחתו מסודרת, הדבר עלול להובילו לעבר פי פחת.

זה היה להיות או לחדול. להישאר בחור ירא שמים, לפחות כמו שיצא מביתו, או ח"ו להיפך...

וממילא, אין מדובר כאן [רק] בהגשת ארוחות או סידור חדרים ומיטות, אלא בהצלה לדורות, בהעמדת היהדות לנצח.

כאשר בחור מסתובב ברחובות אומן, משתגע מריקנות, כמה מרידות מנת חלקו... לעומת זאת, מי שנמצא ב"אכסניה" יש מי שדואג לו, שמחייך אליו, מי שמדבר אליו

נפש, וכמו שאומרים חז"ל דבר שמסדרו נפשם עליהו נשאר לדורות.

ובעז"ה המתחם הנוכחי שייבנה לשם ולתפארת, יזקף לזכותו של האי איש רב פעלים ר' יהודה ליב שליט"א, שהקיז את דמו במסירות נפש פשוטו כמשמעו, כפי שכולנו ראינו בעינינו.

יסוד הכל - יישוב הדעת!

נחזור לגופו של ענין. כמו שהקדים ר"ל, האכסניה הינה מחויב

מציאות" שלמדו במשך חודש אלול. מפליא היה לראות כיצד ישבו הבחורים ביום שישי למשך שלש שעות ברציפות וחזרו על תלמודם בהתמדה וחשק רב, וכן בשב"ק אחה"צ שוב ישבו במשך שלש שעות רצופות ביגיעה והתלהבות. כמו"כ נערכו באותו מקום תפילות שב"ק בהתורמות הדעת, והיתה שבת זו "שבת התאחדות והכנה דרבה" לקראת יום הכסא - ראש השנה הק'.

בשנת תשע"ח שהינו במורד רח' בילנסקי, ובשנת תשע"ט כבר קבענו את מקומינו ברחבת ה'מיגומטר', שם זכינו להיות עד הלום.

על השאלה מדוע נכנסתי לעובי הקורה: היה זה בעקבות כך שזיכני הבורא לעסוק במשך כל השנה עם בחורי החמד במסגרת ארגון "צפרא דשבתא" - לעודד התפילה יחד עם אנ"ש בשחרית של שב"ק, כך שבהגיע ימי חודש אלול תיכף חשבנו מה יהיה עם התפילות במשך ימי ראש השנה הק'. היכל הקלויז היה אז צר מהכיל את ריבוי העם ב"ה, ועסקנו אז בהקמת קומת 'צפרא דשבתא' למי שזוכר... בענין זה עבר מה שעבר, עד שזכינו למה שמוכר כהיום בין אנ"ש כקומת הגלדיה על פני שלשת צידי הקלויז הגדול.

ר' נחמן: נקראתי אז אל הדגל להיות לעזר בהכנת הסעודות לבחורי החמד ושאר באי האכסניה. הרגשתי שאני עושה כאן שליחות מצוה. הקדשתי את כל הערב ראש השנה כדי להעמיד סעודות יום טוב לבאי האכסניה אז, בקומה התשיעית בקרית ברסלב כאמור.

אני מוכרח לציין את ר' יהודה ליב, כי הוא מהיחידים שאני מכיר שהוא אומר מעט ועושה הרבה מאד. באותן שנות בראשית הוא דאג ועשה הכל כאשר לכל...

אנו עומדים כעת בצומת דרכים משמעותית, וכדאי שיחרט לדורות, שהוא בנה את האכסניה במסירות

מילה טובה.

היסוד של המתחם החדש, נעוץ בשנות מסירות הנפש שחווינו באכסניה, ובהן הוכחנו להראות כי אפשר גם אפשר להיות שמור מכל משמר, גם בימי הקיבוץ הק', כך ייבנה הבנין לשם ולתפארת בעז"ה.

ר' ישראל יצחק: אני נכנסתי לפרוייקט של "אכסניה", לבקשת אחי הגדול ר' נחמן, אבל הסיבה שהסכמתי לכך בחפץ לב, היתה מכיון שכל הנושא של אומן קרוב מאד ללבי, כאשר זכיתי לשמש כמה שנים במשה"ק (ארגון ששמר על צביון וקדושת הקיבוץ באומן)

המציאות.

אנו אברכים, יש בינינו גם מבוגרים, אך אסור לנו לשכוח את הימים והשעות הקשות שהיה מנת חלקינו בבחורותינו, אם רב אם מעט. ברגעים קשים, כאשר אין לו לאדם את צרכיו המינימליים והחיוניים, הוא יכול לאבד את כל עולמו ברגע אחד ה". המעבר בשדה התעופה, הנסיעות הארוכות וההימצאות התמידית בסביבה גויית מגושמת, משפיעה שלא לטובה על נפש הבחור רך השנים, וגם על המבוגרים (...), וכאשר חסר מעט נוחות בגשמיות, כאשר לא ימצא את

בטרם שנות הקורונה והמלחמה) ושאלני בשיא התמימות: "האם היו השנה דוכנים ברוחב פושקינא?" שכן הוא לא יצא מהמתחם מלבד לתפילות בר"ה עצמה להתפלל עם הקיבוץ. הכל כאשר לכל היה מוכן לו בתוך האכסניה.

וברור הדבר, כאשר מדברים כעת על המתחם החדש, בו יזכו למעלה מ-700 בחורים ואברכים, לזכות לכל הטוב הזה, לעבור את ימי הקיבוץ כראוי וכנכון מתוך שמירה מעליא, אין דבר גדול מזה.

כאשר המטרה תעמוד בבירור מול העיניים, לקרב כל אחד ואחד באשר

החרדית פעה"ק ת"ו, כמו"כ כל מה שהיה נצרך לנוחות המתאכסנים, אם זה ריבוי ושפע מאכלים בעת הסעודות, מזדונים נוחים יותר, ועוד ועוד, בהכל היה לבו פתוח בלי לצמצם, העיקר שכולם ירגישו בנוח ולהרבות ביישוב והרחבת הדעת ככל האפשר.

יעידון ויגידון עשרות ומאות משתתפי ובאי האכסניה, כפי שניתן לקרוא במכתבים ששיגרו במשך השנים, או במה שאמרו כשבאו להודות בעל פה לאנשי הצוות, כי זה מה שהציל אותם.. משפחות רבות קבעו את מקומם באכסניה, בזכות השתתפותו של בחור אחד מתוך

ונוכחתי לראות מקרוב, כמה חוסר מנוחת הנפש ויישוב הדעת יכולים להוריד את האדם לשאול תחתיות ומתחתיות רח"ל. עצם זה שאין לאדם את המרחב הפרטי שלו כפי שהוא רגיל בביתו ובמקומו, וכלל לא משנה אם זה בחור, אברך או מבוגר, עלול להביא את האדם להיגרר למחזות שהוא כלל לא יודע איך ומהיכן הוא הגיע לשם...

אי לכך נכנסתי לעניין ה"אכסניה", על מנת שתהיה מקום ראוי ומוכן לכל דורש ומבקש, למצוא את מקומו כראוי וכנכון במשך ימי הקיבוץ הק'. במשך השנים הללו שזכיתי לשמש בקודש, יחד עם

בחור אחד נגש אלי במוצאי ראש השנה (בשנים ההם, בטרם שעות הקורונה והמלחמה) ושאלני בשיא התמימות: "האם היו השנה דוכנים ברוחב פושקינא?" שכן הוא לא יצא מהמתחם מלבד לתפילות בר"ה עצמה להתפלל עם הקיבוץ. הכל כאשר לכל היה מוכן לו בתוך האכסניה.

הוא, לגרום לכל אחד להרגיש כי כאן מקומו ומקור חיותו, והכל מתוך נעימות וסבר פנים יפות. שכל אחד ירגיש שמחכים לו ושמחים בבואו ובשהייתו במתחם – אז נזכה לסייעתא דשמיא.

ידוע מה שאומרים בשם הצדיקים: "הגשמיות של השני – היא הרוחניות שלך". כלומר הדאגה שלא יחסר לחברך דבר, שיהיה לו כל מה שצריך כראוי, תביא אותך למדרגות רוחניות גבוהות ביותר. פעמים רבות היו מהצוות המסור שהיו מתמרמרים ל'כי כך צריך להיראות הראש השנה שלנו אצל רבינו? וכי

המשפחה, שבמלוא התלהבותו סחף אחריו את כל בני משפחתו.

אכן, עדיין היה חסר הרבה, אולם כל באי האכסניה הרגישו כי "כאן היא הפינה שלי", מעתה גם בציון הוא יכול לשהות זמן רב יותר וביתר ישוב הדעת, כאשר הוא יודע כי יש לו את מקומו לחזור אליו.

זאת בנוסף לסדר היום המלא שהיה מנת חלקם של בחורי החמד: תפילות שחרית וסליחות, סדרי לימוד עם חברות ומג"ש, ארוחות מסודרות וגם שיחת חברים ונייחא למוחין. אני נזכר שבחור אחד נגש אלי במוצאי ראש השנה (בשנים ההם,

כלל הצוות המסור, כל אחד בשמו הטוב יבורך, שעמלו כל השנים הללו במסירות נפש.

אין כאן המקום לפרט כל מה שחווינו מידי שנה מחדש, הררי מניעות וקשיים, אולם תמיד כאשר נוכחנו במסירות נפש המופלאה של ר' יהודה ליב, הוא היה לנו כמורה דרך וכמודל לחיקוי לאמר: זה הדרך שאנו צריכים לילך בה.

אם זה בענין הכשרות, שלא להתפשר כהוא זה על פחות מהמהודר ביותר, בלי לחסוך כל עמל והון שהכל תהיה תחת ההשגחה המהודרת של העדה

לכך באנו עד לכאן, להעביר את הזמן בבישולים וקילופים? ברם זכור אותו האיש לטוב, הרה"ח ר' שמואל בנימין סופר ז"ל, שתמיד, אחרי כל תפילה בקלויז, כאשר נכנס להיכל הסעודות, היה יגיש אלי בחיזוק משובב הלב ובמאור פניו, מודה על ההכנות המרובות שעסקנו בהם עד הלום, כשהוא מצטט בשם ר"א שטרנהרץ או ר' גדליה קעניג, כי אלו העושים למען הקיבוץ, אלו המתעסקים ב'לשובע ולא לרזון' הם אלו שיש להם באמת ה'ראש השנה של רבינו'...

על כל בחור ואברך לדעת, כי אפילו הוא חושב לעצמו שיש לו את הדירה שלו ואת הפינה שלו באופן מסודר, ושם יוכל לעבוד את ה' (למרות שאין כמעט מציאות כזו, 'פינה שקטה' במשך ימי הקיבוץ באומן...) או אפילו אבא שחושב כי הבחור שלו כבר יסתדר יחד איתו היכן שהוא... הרי שעליהם לחשוב על הסביבה שלהם, על החברים ועל בני המשפחה, ולעודד אותם לבוא ולהתאכסן במתחם הזה, כי רק שם ימצאו באמת פינה של יישוב הדעת. באומן מסתובבים מגוון אנשים מכל המינים והסוגים והאחריות והפיקוח קשים מאד. הערובה היחידה היא להתאכסן במסגרת שמורה, באחריות ראשי החבורות והמחנכים החשובים שיח' העושים את מלאכתם נאמנה במשך כל השנה, וכך יהיה גם בימי הקיבוץ הק' בעז"ה.

וכאשר כל אחד יעשה את חלקו במסירות נפש, למען כבוד רבינו הקדוש, תהיה זאת בעז"ה הצלחה מרובה.

ר' יהודה לייב: אני נזכר בסיפור שהיה לנו באכסניה לפני כמה שנים: יום אחד פונה אלי אחד מהמתאכסנים כי מכשיר הפלאפון שלו נעלם ממדף המטענים.

לאחר בירור קצר נודע, כי היה זה מכשיר לא מאושר ואחד מהצוות,

ואברכים לחוות שבוע של התעלות מתוך אהבת חברים נאמנה. וכאשר המטרה תעמוד לנגד עינינו בבהירות לקבל כל אחד בסבר פנים יפות, ושיהיה לכל אחד יישוב הדעת כראוי, כאשר כל אחד יחשוב לעצמו: אנו רוצים בימי הקיבוץ באומן מקום המיוסד על העקרונות עליהם גדלנו ושמור בקדושה ובטהרה, הרי שהמקום הזה יהיה מלא חיות ונעימות, ויביא בכנפיו התעלות מרובה בעז"ה.

מה גם שיש כאן מעלה עצומה, שכל המתחם הוא בבעלות אנ"ש, שכל מעייניהם נתונים לפתח אותו עוד ועוד לתועלת כלל הציבור הקדוש. לנגד עינינו הולך ומתמשח חזון רב השנים, של העוסקים עם צעירי הצאן והעוסקים לרווחת הציבור הקדוש, ובכך יהיה כחם פי כמה להעמיד מגדל אור שישפיע בוודאי על כלל הפעולות הקדושות במשך כל השנה כולה, לפאר ולרומם שם רביה"ק ביתר שאת ועוז.

לא נשאר לנו אלא לברך את כל העוסקים בקודש, שיזכו לראות ברכה בעמלם, וסייעתא דשמיא תלווה אותם בכל מעשי ידיהם.

ויה"ר שנזכה כולנו להתקבץ עמו יחד ברגנה בריבוי עם כראוי, ובזאת לקרב את גאולתינו ופדות נפשינו במהרה בימינו אמן. ■

שלבו חם לשמור על הצביון והקדושה דאג להעלימו. ביקשתי ממנו שיביא אותו, עטוף ומכוסה כמובן, ואני אטפל בזה כנדרש.

חזרתי אל האיש ההוא ואמרתי לו כי המכשיר ביד, אולם הוא צריך להבין כי הוא לא יכול להסתובב איתו במתחם האכסניה, ובודאי שלא להטעינו בפני כל קהל ועדה... הוא הבין היטב את המסר ואכן לא נראה מאז שוב ברבים.

והפלא הוא, כי בצום גדליה אותו אדם קנה עליה בסך 10 דולר, ולאחר התפילה הוא פנה אלי עם פרטי אשראי, כשהוא מבקש ממני לחייב את סכום העליה ועוד 700 דולר(!) היה ניכר בעליל כי הוא הפנים היטב כי רק שמירת הקדושה היה לנגד עינינו והוא תרם את הסכום הזה כאות הוקרה וכמחווה של הכרת הטוב, ועד היום, רבים מנכדיו קבועים באכסניה מידי שנה בשנה.

ברכת הדרך

לסיום מביעים המשתתפים את ברכת הדרך למתחם החדש:

הבשורה המרגינה על המתחם החדש משמחת כל לב, כי היא תאפשר בעז"ה למאות בחורים